

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży**

Nazwa w języku angielskim: **Clinical psychology of children and adolescents**

Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2023/2024**

Kierunek studiów: **Psychologia**

Poziom studiów: **Jednolite studia magisterskie**

Forma studiów: **Niestacjonarna**

Profil: **Praktyczny**

Specjalność: **Psychologia dziecka i rodziny**

Język wykładowy: **Polski**

Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**

Prowadzący: **mgr Irmina Wągrowska-Kaster**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

	Wykład	Ćwiczenia	Konwersatorium	Projekt	Laboratorium
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez Uczelnię	20				
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta	75				
Forma zaliczenia	egzamin				
Liczba punktów ECTS	3				

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

CELE PRZEDMIOTU	
C1.	Zapoznanie się z podstawowymi pojęciami z zakresu psychopatologii rozwojowej oraz postaciami zaburzeń funkcjonowania psychicznego u dzieci i młodzieży; poznanie poszczególnych postaci zaburzeń funkcjonowania psychicznego (czynniki etiologiczne, objawów podstawowych i terapii).
C2.	Nabycie umiejętności obserwowania i interpretowania zjawisk klinicznych i społecznych występujących w przebiegu zaburzeń psychicznych wieku rozwojowego; kształtowanie umiejętności rozpoznawania i różnicowania zaburzeń psychicznych u dzieci i młodzieży oraz wybór odpowiednich form pomocy psychologicznej wobec typowych zaburzeń wieku rozwojowego.
C3.	Kształtowanie postawy otwartości wobec dzieci i młodzieży z zaburzeniami psychicznymi i ich rodzin; uwrażliwienie na indywidualne różnice w przebiegu zaburzeń psychicznych wieku rozwojowego oraz możliwe trudności w relacji z dzieckiem z zaburzeniami i jego rodziną.

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ – PEU	
Z zakresu wiedzy:	
PEU_W01	Zna i rozumie podstawowe zaburzenia rozwoju u dzieci i młodzieży z punktu widzenia procesów psychologicznych, psychologii rodziny oraz więzi społecznych.
PEU_W02	Zna psychologiczne mechanizmy zaburzeń rozwojowych z uwzględnieniem kontekstu biologicznych, społecznych i indywidualnych uwarunkowań.
Z zakresu umiejętności:	
PEU_U01	Potrafi wykorzystać i integrować wiedzę teoretyczną do analizy problemów wychowawczych jak i stymulacji rozwoju dzieci i młodzieży.
PEU_U02	Dobiera właściwe metody i techniki w procesie diagnozy psychologicznej.
PEU_U03	Potrafi prawidłowo wyjaśniać, analizować i tłumaczyć zjawiska kliniczne i psychospołeczne o różnym podłożu, dynamice oraz ich wzajemne związki.
Z zakresu kompetencji społecznych:	
PEU_K01	Ma świadomość specyfiki kontaktu klinicznego, zasad etyki zawodu psychologa, wyraża sądy na temat form pomocy psychologicznej.

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć – WYKŁAD		Liczba godzin
W1	Wprowadzenie w problematykę psychologii klinicznej dziecka	0,5
	Pojęcie normy i patologii w rozwoju dzieci i młodzieży. Wymiary jakości życia. Etiologia i patogeneza zaburzeń psychicznych i dzieci i młodzieży	1,5
W2	Modele teoretyczne wykorzystywane w rozumieniu przyczyn i mechanizmów problemów klinicznych dzieci i młodzieży. Plastyczność psychiki dziecka – możliwości stymulacji rozwoju. Kompensacja zaburzeń rozwojowych	2
W3	Klasyfikacja zaburzeń psychicznych wieku rozwojowego .Modele psychopatologii w psychologii klinicznej. Etiologia zaburzeń dzieci i młodzieży	2
W4	Rodzaje zmian rozwojowych; szansa pomyślnego rozwoju i czynniki ryzyka patologii. Stres psychologiczny. Podatność na stres a obrona przed nim.	2
W5	Dzieci z całościowymi zaburzeniami rozwoju. Problem rodziny z dzieckiem z zaburzeniami rozwojowymi	2
W6	Zaburzenia procesów emocjonalnych i motywacyjnych w dzieciństwie. Zaburzenia parcjalne. Rodzina z dzieckiem o zaburzonym funkcjonowaniu	2
W7	Mechanizmy zaburzeń nerwicowych dzieci. Dzieci z zaburzeniami zachowania.	2
W8	Dzieci z zespołem nadpobudliwości psychoruchowej. Rodzina z dzieckiem z ADHD.	2
W9	Rodzina z dzieckiem niedostosowanym społecznie.	2
W10	Dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.	2
Razem		20

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1.	Prezentacja treści z wykorzystaniem metod audiowizualnych.
2.	Praca w grupach, zadania problemowe
3.	Dyskusja
4.	Praca własna

METODY I FORMY OCENY

OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia się (przedmiotowego)	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia się
F	PEU_W01, PEU_W02	obserwacja aktywności studenta w czasie zajęć; ocena przygotowania i udziału w dyskusji, praca w grupach
F	PEU_U01, PEU_U02, PEU_U03, PEU_K01	udział w dyskusji, praca w grupach
P	PEU_W01, PEU_W02, PEU_U01, PEU_U02, PEU_U03, PEU_K01	egzamin w formie pisemnej i/lub ustnej

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

KRYTERIA OCENY

OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Nr PEU	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
PEU_W01	Ma podstawową wiedzę z zakresu podstawowych zaburzeń rozwoju u dzieci i młodzieży z punktu widzenia procesów psychologicznych, psychologii rodziny oraz więzi społecznych.	Ma pogłębioną wiedzę z zakresu podstawowych zaburzeń rozwoju u dzieci i młodzieży z punktu widzenia procesów psychologicznych, psychologii rodziny oraz więzi społecznych.	Ma szczegółową wiedzę z zakresu podstawowych zaburzeń rozwoju u dzieci i młodzieży z punktu widzenia procesów psychologicznych, psychologii rodziny oraz więzi społecznych.
PEU_W02	Ma podstawową wiedzę z zakresu psychologicznych mechanizmów zaburzeń rozwojowych z uwzględnieniem kontekstu biologicznych, społecznych i indywidualnych uwarunkowań.	Ma pogłębioną wiedzę z zakresu psychologicznych mechanizmów zaburzeń rozwojowych z uwzględnieniem kontekstu biologicznych, społecznych i indywidualnych uwarunkowań.	Ma szczegółową wiedzę z zakresu psychologicznych mechanizmów zaburzeń rozwojowych z uwzględnieniem kontekstu biologicznych, społecznych i indywidualnych uwarunkowań.
PEU_U01	potrafi wykorzystać wiedzę teoretyczną do analizy problemów wychowawczych jak i stymulacji rozwoju dzieci i młodzieży.	potrafi wykorzystać i integrować wiedzę teoretyczną do analizy problemów wychowawczych jak i stymulacji rozwoju dzieci i młodzieży.	potrafi wykorzystać i integrować wiedzę teoretyczną do analizy i interpretacji problemów wychowawczych jak i stymulacji rozwoju dzieci i młodzieży.
PEU_U02	dobiera właściwe metody i techniki w procesie diagnozy psychologicznej.	dobiera właściwe metody i techniki w procesie diagnozy psychologicznej, a w przypadku braku odpowiednich narzędzi potrafi zaproponować	dobiera właściwe metody i techniki w procesie diagnozy psychologicznej; a w przypadku braku odpowiednich narzędzi potrafi zaproponować i

		nowe.	stworzyć nowe.
PEU_U03	potrafi prawidłowo wyjaśniać, zjawiska kliniczne i psychospołeczne o różnym podłożu, dynamice oraz ich wzajemne związki	potrafi prawidłowo wyjaśniać i analizować zjawiska kliniczne i psychospołeczne o różnym podłożu, dynamice oraz ich wzajemne związki.	potrafi prawidłowo wyjaśniać, analizować i tłumaczyć zjawiska kliniczne i psychospołeczne o różnym podłożu, dynamice oraz ich wzajemne związki.
PEU_K01	ma świadomość specyfiki kontaktu klinicznego, zasad etyki zawodu psychologa.	ma świadomość specyfiki kontaktu klinicznego, zasad etyki zawodu psychologa, wyraża sądy na temat form pomocy psychologicznej.	ma świadomość specyfiki kontaktu klinicznego, zasad etyki zawodu psychologa i jest gotów ich przestrzegać, biegle wyraża sądy na temat form pomocy psychologicznej.

LITERATURA PODSTAWOWA
Kościelska, M., 2002, Psychologia kliniczna dziecka. W: J. Strelau (red.) Psychologia. Podręcznik akademicki, 3, (s. 623-648). Gdańsk, GWP
Orwid, M. i Pietruszewski, K., 1993, Psychiatria dzieci i młodzieży. Kraków, CM UJ
LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA
Sęk H. (red.), 2006, Psychologia kliniczna, Warszawa, Wydawnictwo Naukowe PWN
ŹRÓDŁA ELEKTRONICZNE
Portale branżowe

**MACIERZ POWIĄZANIA
EFEKTÓW UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU PSYCHOLOGIA KLINICZNA DZIECI I MŁODZIEŻY
Z EFEKTAMI UCZENIA SIĘ NA KIERUNKU PSYCHOLOGIA**

Przedmiotowy efekt uczenia się	Odniesienie przedmiotowego efektu do efektów uczenia się zdefiniowanych dla kierunku studiów i specjalności	Cele przedmiotu	Treści programowe	Numer narzędzia dydaktycznego
PEU_W01	K_WI03, K_WI05, K_WI10	C1-C4	W1-W10	1-4
PEU_W02	K_WI04, K_WI12	C1-C4	W1-W10	1-4
PEU_U01	K_U01, K_U03	C1-C4	W1-W10	1-4
PEU_U02	K_U04, K_U11	C1-C4	W1-W10	1-4
PEU_U03	K_U05	C1-C4	W1-W10	1-4
PEU_K01	K_K05	C1-C4	W1-W10	1-4